

hvert Tilfælde i begrænset Omfang selv at levere Uld til Spinding for at faa den færdige Vare tilbage til eget Brug". Og det er dette Ønske, som er imødekommet ved den Form, som Bekendtgørelsen om Afleveringspligten har faaet. Senere er det under de Forhandlinger, som har været førte mellem det staaende Landbrugsudvalg og mig, blevet mig sagt fra en Side i Udvalget, at denne Udtalelse ikke tager Hensyn hertil, men at den gaar ud paa et andet Forhold — jeg forstaar ikke Sammenhængen —; fra anden Side i Udvalget har man imidlertid meddelt mig, at den tog Hensyn til dette Spørgsmaal. At jeg har maattet faa det Indtryk, tror jeg imidlertid, at man ikke vil have saa vanskeligt ved at erkende. Altsaa, jeg har været i den Tro, at dette Spørgsmaal her var ganske sideordnet med Spørgsmaalet om Talgaflevering og den deraf følgende industrielle Ordning, og at Ordningen havde fuld Tilslutning fra alle Sider saavel i den overordentlige Kommission som i det staaende Landbrugsudvalg, og i Henhold dertil har jeg søgt at fremskynde denne Sags Afgørelse saa meget som muligt og har taget det mest mulige Hensyn til det ærede Medlem og de andre Medlemmer i den overordentlige Kommission, som den 30. Maj sagde: Det haster; Bekendtgørelsen skal træde i Kraft den 31. Maj, Dagen efter — og den kom ogsaa Dagen efter. Senere er jeg jo blevet belært om, at Forholdet ikke var saadan, og at der ikke er den Enighed, eller maaske snarere, at der ikke længere er den Enighed, at der er opstaaet en Uenighed af en eller anden Aarsag, som jeg ikke her skal udforske.

Det er nu nødvendigt, at dette Spørgsmaal bringes til Løsning, og jeg har den Opfattelse, at de store Spørgsmaal om Ordning af betydningsfulde Forhold maa hvert for sig bringes til Afslutning paa den Maade, som tjener Sagens Fremme bedst. Derfor har jeg vedrørende Kornet fremsat en Række Lovforslag, fordi selve Sagens Natur og Sagens særlige Omstændigheder gjorde det ganske naturligt og nødvendigt, at Sagen forelagdes for Rigsdagen. Derfor har jeg i fuld Overensstemmelse med alle, og uden at nogen har gjort Indsigelse derimod, ordnet Talgafleveringen i Henhold til Bemyndigelsen af 7. August 1914. Saafremt man havde kunnet finde noget som helst selv blot det allermindste Tegn i denne Sags Forudbehandling til, at der ikke herskede fuldkommen Overensstemmelse, saafremt det havde vist sig, at der i denne Sag gemtes en saadan Fond af

Lidenskab som den, der i et uldent Klædebon fremtraadte i den Tale, det ærede Medlem fra Bjerre (Jørgen Jensen) holdt, saa vilde jeg selvfølgelig have søgt at ordne Sagen ved at forelægge den for Rigsdagen. Men nu er jo Sagen ordnet paa den Maade, som Rigsdagens mig givne Lovhjemmel tilsteder, og jeg maa indtrængende anmode Rigsdagen om at fremme Sagen saa hurtigt som muligt; og det maa sikkert af dem, der den 30. Maj mente, at Sagen hastede saa overmaade meget, erkendes, at der ikke bør gaa alt for megen Tid tabt med indbyrdes Kompetencestridigheder indenfor Udvalg, naar en saadan Sag skal ordnes. Det er af den største Betydning, at Ulden kommer frem, og at Virksomhederne faar Ulden, uden hvilken Virksomhederne vil gaa i Staa, hvoraf atter Følgen vil blive, at der vil optræde Mangel paa Varer her i Landet. Det vanskelige Forhold mellem den, der producerer Raastoffet, og dem, der skal forarbejde det og forbruge det videre, kan ikke løses ensidigt ud fra den Opfattelse, at den, der producerer Raastoffet, maa have en ganske særlig Forret i Tider som disse til at komme i Besiddelse af de deraf forarbejdede Varer. Thi det vil ikke være en holdbar Tilstand, at en mindre Del af Befolkningen er i Stand til at forsyne sig med Uldvarer, medens den anden Del af Befolkningen aldeles ikke kan faa saadanne. Derfor haaber jeg indtrængende paa en hurtig Behandling af Sagen.

Til det ærede Medlem, som var Ordfører for det konservative Folkeparti (Frøkjær), skal jeg kun sige, at det ærede Medlem har Ret i, at der efter Udstedelsen af disse Bekendtgørelser er Usikkerhed i disse Forhold; men Usikkerheden er ikke fremkaldt ved Bekendtgørelserne, den er fremkaldt derigennem, at den Ordning, som var tilsigtet ved Bekendtgørelserne, er blevet hindret og standset ved en Indgriben ude fra. Hvis man vil tilvejebringe den Sikkerhed paa dette Omraade, som er meget ønskelig, maa man hurtigst bringe disse Forhold til endelig Afslutning.

Til det ærede Medlem fra Rønne (Hauge) skal jeg sige, at det forekommer mig vel begrundet, at Repræsentanter for Arbejderne i Industrien ogsaa faar en Repræsentation i Nævnet, og at et Ændringsforslag i saa Henseende ikke vil støde paa Vanskeligheder fra min Side. Med Hensyn til Uldproducenternes Repræsentation i Nævnet er det selvfølgelig et Spørgsmaal, som ogsaa fra min Side meget gerne skal blive Genstand for Forhandling. Jeg har